

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 122/06-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. apríla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., bytom B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 30/04 a Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 18/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. decembra 2005 doručená sťažnosť MUDr. D. B., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 30/2004. V sťažnosti sťažovateľ súčasne požiadal o ustanovenie mu zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

Sťažnosť nespĺňala náležitosti ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd listom zo 17. februára 2006 vyzval sťažovateľa na doplnenie sťažnosti v lehote 14 dní od doručenia výzvy. Zároveň ho upozornil na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v prípade jej nedoplnenia o požadované zákonné náležitosti. Súčasne bol sťažovateľ upozornený na uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 7 C 63/02-311 z 12. decembra 2005 (ktoré bolo prílohou inej sťažovateľovej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 5. januára 2006), ktorým mu nebol ustanovený zástupca z radov advokátov. Výzvu sťažovateľ prevzal 23. februára 2006 a v stanovenej lehote na ňu reagoval podaním doručeným ústavnému súdu 1. marca 2006. Neodstránil ním však nedostatky sťažnosti uvedené vo výzve ústavného súdu, najmä nepredložil splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažovateľ k svojej žiadosti o ustanovenie mu právneho zástupcu predložil na výzvu ústavného súdu „*Potvrdenie o osobných majetkových a zárobkových pomeroch...*“ z 27. februára 2006, ktoré však neobsahovalo (neuviedol v ňom) všetky relevantné informácie na rozhodnutie o jeho žiadosti.

Ústavný súd z už uvedeného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II zistil, že súčasné sťažovateľove majetkové pomery sú nasledovné: „(...) Z výkazu pre daňové úrady Geodetického a kartografického ústavu v B. súd zistil, že žalovaný bol ku dňu 05. 9. 2005 vlastníkom nasledujúcich nehnuteľností:

- bytu č. 11 nachádzajúceho na I. poschodí obytného domu v B., súp. č. 341, parc. č. 720/1 a 720/2, vrátane podielu na spoločných priestoroch (pozemku, stavbe) 1698/100000, ktorá nehnuteľnosť je zapísaná (...) B.;
- pozemku o výmere 1140 m² – trvalý trávny porast, nachádzajúceho sa v k. ú. V. (...) ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na (...);

- pozemku o výmere 600 m² – zastavaná plocha a nádvorie, nachádzajúceho sa v k. ú. V., (...), ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na (...);
- bytu č. 22 nachádzajúceho sa na IV. poschodí obytného domu na ulici A. B. č. 17 v Ž., (...), vrátane podielu na spoločných priestoroch (pozemku, stavbe) v podiele 574/46729, ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. 5111, k. ú. Ž..

Súd ďalej zistil, že do 06. 6. 2004 bol žalovaný vlastníkom 2-izbového bytu č. 4/A na 5. poschodí obytného domu, nachádzajúceho sa v obci V., časť D., súp. č. 88, prac. č. 55/21, zapísaného na LV č. 585 Katastrálneho úradu v P., Správe katastra v P. Vlastníctvo k uvedenej nehnuteľnosti žalovaný kúpnu zmluvou previedol na inú osobu za dohodnutú kúpnu cenu 1 992 000,- Sk, vrátane zariadenia bytu, pričom vklad vlastníckeho práva povolila Správa katastra v P. dňa 07. 6. 2004 pod Č. V. 1886/2004. Kúpna cena bola žalovanému podľa zmluvy zaplatená v deň podpisu zmluvy, čo bolo 20. 5. 2004.

Žalovaný je vlastníkom viacerých vyššie označených nehnuteľností, pričom v priebehu konania získal nakladaním so svojim majetkom značné finančné prostriedky v sume 1.992.000,- Sk. Žalovaný má možnosť získať ďalšie finančné prostriedky nakladaním so svojim majetkom, ktorý bezprostredne neslúži na uspokojovanie jeho potrieb (okrem bytu v B.,).

Z uvedeného je preto zrejmé, že majetkové pomery žalovaného neodôvodňujú jeho oslobodenie od súdnych poplatkov ,ako jedného z predpokladov pre ustanovenie zástupcu, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. (...)"

Na základe sťažovateľovho odvolania Krajský súd v B. uznesením č. k. 9 Co 21/06-337, 9 Co 98/06-337, 9 NcC 2/06-337 z 28. februára 2006 potvrdil „napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 12. decembra 2005 č. k. 7 C 3/02-311“. Svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne: „(...) Správne súd prvého stupňa rozhodol, keď nevyhovel žiadosti odporcu o ustanovenie z radov advokátov. Skúmajúc majetkové pomery odporcu súd prvého stupňa zistil, že je poberateľom dávky hmotnej núdzy v sume 4 060,- Sk mesačne /porov. vyjadrenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v B. zo dňa 17. 10. 2005 (...) je

vlastníkom bytov v B., a v Ž., dvoch pozemkov /V./. Odporca bol i vlastníkom bytu v obci V., časť D., ktorý kúpnu zmluvou odpredal za cenu 1 992 000,- Sk. Túto kúpnu cenu obdržal dňa 20. 5. 2004 – v deň podpisu zmluvy (porov. kúpnu zmluvu – č. l. 304 spis).

Správne súd prvého stupňa po zistení týchto skutočností zastal názor, že majetkové pomery odporcu neodôvodňujú jeho oslobodenie od súdnych poplatkov ako jedného z predpokladov pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

Odvolaací súd sa s týmto záverom stotožňuje a preto i napadnuté uznesenie zo dňa 12. 12. 2005 č. k. 7 C 63/02 – 311 ako vecne správne potvrdil (§ 219 O. s. p.) (...)“

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na akéto nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Vychádzajúc z vyššie citovaných zistení všeobecných súdov (o ktorých hodnovernosti nemal dôvod pochybovať) ústavný súd neakceptoval neúplné údaje predložené mu sťažovateľom (v „*Potvrdení...*“ z 27. februára 2006).

Keďže sťažovateľ nepredložil splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pre ústavným súdom, ktoré je zákonom ustanovenou podmienkou na začatie konania (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde), ústavný súd jeho sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, lebo nemala „*náležitosti predpísané zákonom*“ a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. apríla 2006